

редъ законътъ. А въ първый день на седмицата, когато бѣше още много рано, дойдохъ тѣ и нѣкои други съ тѣхъ, като носѣхъ приготвенитѣ ароматы. Когато си размыслѣхъ кой ще имъ отвали камъкътъ отъ вратата на гроба, ненадѣйно станъ голѣмъ трусъ. И тутакси Ангелъ молніеносецъ, съ облѣкло бѣло като снѣгъ, отвали камъкътъ, и сѣднъ върху него, поевеніето на когото направи стражаритѣ като мрътвы отъ страхъ. По между туй женитѣ видѣхъ въ гробътъ и други двама молніеносвы ангелы, които имъ възвѣстихъ Иисусовото Въскръсеніе и имъ рекохъ да са затекътъ тутакси да благовѣстихъ на ученицитѣ тѣзи работы, и да имъ кажътъ да идѣтъ въ Галилея, дѣто ще са сподобѣтъ и лично да видѣтъ учителтъ. (Марк. ѳ. 1—7. Мат. кн. 1—7. Лск. кн. 54 и кд. 1—8.).

§. 65. *Иисусъ въ разстояніе на четыресетъ дни съеява живъ на ученицитѣ си.*

При туй като пристигнъ и Марія Магдалина и като видѣ камъкътъ отваленъ отъ вратата на гробътъ, затече са и извѣсти на Петра и Іоанна, като надникнъ само, безъ да влѣзе вътрѣ, и видѣ само плащаницытѣ. Тутакси слѣдъ него пристигнъ и Петъръ, влѣзе въ гробътъ, и видѣ кърпата отъ главата му, отдѣлно отъ плащаницытѣ свита на страна. Подырь влѣзе и Іоаннъ, видѣ и повѣрва. Слѣдъ туй и двамата са върнѣхъ назадъ въ Іерусалимъ. По между туй първосвещеницитѣ като са научихъ за спъко що бѣ станѣло, дадохъ дарове на войнитѣ за да раскажѣтъ на народътъ, че когато тѣ спѣли ученицитѣ Иисусовы откраднѣли мрътвыйтъ. И този